

РЕШЕНИЕ

№ 6885

гр. София, 13.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 49 състав,
в публично заседание на 19.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Йорданова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **6520** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл. 186 от Закон за данъка върху добавената стойност /ЗДДС/.

Образувано е по жалба на „Трута“ ООД с ЕИК[ЕИК], чрез пълномощник, със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет.2, офис 4, срещу ЗНПАМ № ФК- С2208 - 0130764/08.06.2023 г., издадена от началник отдел “Оперативна дейност“ към ГД ФК при ЦУ на НАП.

В жалбата е посочено, че оспорената заповед е незаконосъобразна и издадена при допуснати съществени процесуални нарушения. Твърди се, че от административния орган не са изложени мотиви относно определения срок на ПАМ, както и че същата не е съобразена с тежестта на установеното нарушение, каквото е изискването на чл. 6 от АПК. Моли се заповедта да бъде отменена. В съдебно заседание жалбоподателят чрез процесуалния си представител поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена. Претендира разноски.

Ответникът - Началник отдел “Оперативни дейности“ в ГД “Фискален контрол“ при ЦУ на НАП – в съдебно заседание чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

На 24.05.2023 г., в 15:27 часа, е извършена проверка на търговски обект по смисъла на

§1, т. 41 от ДР на ЗДДС – павилион за бързо хранене, находящ се в [населено място], пазар „И. В.“, павилион Б5, стопанисван от дружеството-жалбоподател.

При проверката е констатирано, че търговецът в качеството си на задължено лице по чл. 3 от Наредба Н-18/13.12.2006 г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изисквания към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин на министъра на финансите, не регистрира и отчита всяка извършена продажба на стоки и услуги от търговския обект, чрез издаване на фискални касови бележки от въведеното в експлоатация за обекта фискално устройство (ФУ), с което е допуснато нарушение на разпоредбата на същата наредба и чл. 118, ал. 1 от ЗДДС.

При извършената проверка е направена контролна покупка на 0,250 кг. пържен рапан цена 3,00 лв. за 100 гр. и пържен хек с цена 2,80 л. за 100 гр. – общо на стойност 11,64 лв., заплатени в брой от проверяващите органи.

При направената контролна покупка не е издадена фискална касова бележка от монтираното в обекта фискално устройство Модел „DATECS DP-23“ с индивидуален номер DT 521639 и номер на фискалната памет № 02521639, регистрирано в НАП с потвърждение № 41501/04.04.2022 г., нито ръчна касова бележка от кочан.

Плащането е осъществено преди легитимирането на органите на НАП. След легитимирането на органите на НАП от фискалното устройство е отпечатан КЛЕН за дата 06.03.2023 г., от който е видно, че продажбата не е отразена като регистрирана чрез издаване на фискална касова бележка.

За установените факти и обстоятелства е съставен протокол за извършена проверка серия АА № 0130764/24.05.2023 г. на основание чл. 110, ал. 4, във връзка с чл. 50, ал. 1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Прието е, че „Трута“ ООД не е изпълнило задължението си за направеното плащане да издаде фискална касова бележка, с което е осъществило състава на чл. 118, ал. 1 от ЗДДС, във връзка с чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „а“ от Закона за данък върху добавената стойност.

Издадена е Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК- С 2208- 0130764/08.06.2023 г.

С оглед установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-С2208-0130764/08.06.2023 г., издадена от началник отдел „Оперативни дейности С.“, ГД ФК в ЦУ на НАП е връчена на 19.06.2023 г., видно от представената по делото разписка на лист 15 от делото. Жалбата е подадена от надлежната страна в законоустановения 14-дневен срок при наличието на правен интерес. С оглед на горното, съдът намира жалбата за ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

По валидността на акта:

Обжалваният акт е издаден от компетентен орган, в предвидената форма и при спазване на административнопроцесуалните правила за издаването му, с оглед представените по делото Заповед № ЗЦУ-1148/25.08.2020 г. на изпълнителния директор на НАП /лист 20 от делото/, с оглед на което не страда от пороци водещи до неговата нищожност.

По процесуалната и материална законосъобразност на акта:

От данните по делото се установява, че оспорения административен акт е издаден на

основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б. "а" ЗДДС и чл. 187, ал. 1 ЗДДС, съгласно който принудителната административна мярка запечатване на обект за срок до 30 дни, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, се прилага на лице, което не издаде съответен документ за продажба по чл. 118.

Издаването от компетентния административен орган на заповедта за ПАМ се извършва при условията на обвързана компетентност. Това означава, че при установено административно нарушение, административният орган не е могъл да преценява дали да наложи или не ПАМ, а е бил длъжен да го направи. Разпоредбите на чл. 186 и чл. 187 ЗДДС имат санкционен характер, тъй като ПАМ се налагат за преустановяване на административни нарушения и последиците от тях, поради което имат и превантивен характер. При наличие на една от предпоставките, посочени в чл. 186 ЗДДС, административният орган е длъжен да наложи ПАМ.

В съответствие с нормата на чл. 118, ал. 1 ЗДДС всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице е длъжно да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство /фискален бон/ или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност/системен бон/, независимо от това дали е поискан друг данъчен документ. Аналогична е и подзаконовата правна норма на чл. 3, ал. 1 от Наредба № Н-18/2006 г. на МФ за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства (Наредбата), която задължава всяко лице да регистрира и отчита извършваните от него продажби на стоки или услуги във или от търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка. Съгласно чл. 25, ал. 1, т. 1 от Наредбата задължително се издава фискална касова бележка за всяко плащане с изключение на случаите, когато плащането се извършва чрез внасяне на пари в наличност по платежна сметка, кредитен превод, директен дебит, чрез наличен паричен превод или пощенски паричен превод, като фискалната касова бележка се издава при извършване на плащането като едновременно с получаване на плащането на клиента се предоставя издадената фискална касова бележка. Видно от представените по делото доказателства безспорно се установява, че при извършената покупка от клиент в обекта на търговеца не е бил издаден касов бон. Това обстоятелство не се оспорва от жалбоподателя, а се претендира единствено незаконосъобразност на ЗПАМ на формални основания. След като основанията за налагане на ПАМ не е отпаднало, административният орган няма правомощия да не я наложи. С оглед на горното съдът намира, че правилно административният орган е издал оспорваната заповед за налагане на ПАМ.

Безспорно неиздаването на надлежен документ за получено плащане при осъществена продажба - фискален бон, касова бележка от кочан или удостоверятелен знак за продажба е предвидена в закона предпоставка за налагане на принудителната административна мярка по чл. 186 ЗДДС.

Принудителната административна мярка е израз на административната държавна принуда, поради което за всеки конкретен случай трябва да е определена в такъв вид и обем, че да не ограничава правата на субектите в степен надхвърляща тази произтичаща от преследваната от закона цел.

Преценката за съответствие на ПАМ с целта на закона следва да се извършва в съответствие с характера ѝ във всяка една от хипотезите на чл. 186, ал. 1 ЗДДС. По отношение хипотезата на чл. 186, ал. 1 б. "а" ЗДДС, мярката запечатване на търговски

обект има превантивно действие, а именно да се предотврати извършването на друго противоправно поведение от страна на нарушителя. Следва да се има предвид, че във всички случаи изводът, че съществува такава възможност трябва да е мотивиран и фактически обоснован от конкретни обективни дадености, от които може да се изведе обоснован извод, че нарушителят може да извърши друго административно нарушение. Това е така, тъй като заповедта за налагане на ПАМ е индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 АПК и като такъв следва да отговаря на изискванията за форма установени с АПК. Съгласно разпоредбата на чл. 59, ал. 2 т. 4 АПК, в административният акт следва да се съдържат фактическите и правните основания за издаване на същия. Съгласно чл. 186, ал. 3 ЗДДС, ПАМ се налага с мотивирана заповед от органа по приходите или от оправомощено от него лице, което означава, че заповедта в качеството ѝ на индивидуален административен акт следва да отговаря на всички законови изисквания. По аргумент от разпоредбата на чл. 59, ал. 2 т. 4 АПК, необходимостта от налагане на ПАМ следва да е обоснована от АНО съобразно преследваната от закона цел.

В случая определеният срок за налагане на ПАМ е четиринадесет дни - в рамките на законоустановения максимален срок. Видно от съдържанието на обжалвания административен акт по отношение на срока на ПАМ са изложени общо формулирани изявления, които нямат характера на същински мотиви като правни и фактически основания относно целите на ПАМ в конкретния случай - за значимостта на охраняваните обществени отношения, тежестта на нарушението, последиците от него и необходимостта от осигуряване защита на интереса на държавния бюджет и предотвратяване възможността за извършване на ново нарушение. Не става ясно как е формирана волята на органа да определи срок на мярката, около средния размер, респ. кои конкретни обстоятелства са от значение и каква е тяхната тежест. Няма конкретизация относно това, къде се намира обектът, каква клиентела има, търговецът извършвал ли е друго нарушение по Наредбата или други фактически обстоятелства, които биха били относими към преценката за определяне на срока на ПАМ в размер на 14 дни. Единствено е посочено, че нарушителят отдавна извършва търговска дейност без конкретизация и яснота какъв период от време и, че е наясно с конкретните изисквания за нея и начина на организация на същата. Последното също не внася яснота каква организация и изисквания на извършваната търговска дейност има предвид административният орган /АО/.

В процесния случай АО е издал индивидуален административен акт, без да извърши преценка за наличието на баланс между личните и обществени интереси, а само за наличието на бланкетно и общо формулиран обществен интерес от налагането ѝ. Бланкетно е посочено, че този административен акт и неговото изпълнение не засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за което същият се издава. При констатирано нарушение за първи път и при липса на констатации от него да са произлезли определени вредни последици за фиска, налагането на ПАМ за срок от 14 дни не съответства на предвидените в чл. 22 ЗАНН цели, което прави обжалваната заповед незаконосъобразна.

От целите на ПАМ по чл. 22 ЗАНН за мерките по чл. 186, ал. 1 и чл. 187, ал. 1 ЗДДС в случая е относима превенцията - за предотвратяване на административни нарушения. Съответствието с тази цел не може да се изследва при неяснотата за избора на срок на ограничението в правната сфера на адресата на акта. Необоснован и противоречаш на доказателствата по делото се явява изводът, че 14-дневният срок е съразмерен на

извършеното - издаване на фискален бон за продажба на стойност 11,64 лв. По изложените съображения съдът намира, че в случая прилагането на ПАМ не е съобразена с целите, регламентирани в чл. 22 от ЗАНН и с принципа за съразмерност, прогласен с чл. 6, ал. 2 АПК. Съгласно него административният акт и неговото изпълнение не могат да засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава. При определената продължителност на срока - 14 дни, се засяга съществено правната сфера на адресата на ПАМ и се игнорира целта на закона за защитата на обществения интерес чрез налагането на адекватни на нарушението мерки. В този смисъл е и практиката на ВАС, обективирана в Решение № 9412 от 19.06.2019 г. на ВАС по адм. д. № 3587/2019 г., Решение № 1108 от 28.01.2021 г. на ВАС по адм. д. № 8169/2020 г.; Решение № 15498 от 14.12.2020 г. на ВАС по адм. д. № 9177/2020 г. и др.

С оглед изложеното, обжалваната заповед за налагане на ПАМ е незаконосъобразна и следва да бъде отменена.

При този изход на спора на жалбоподателя се дължат разноски на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, съобразно представения по делото договор за правна защита и съдействие и доказателства за тяхното заплащане в размер на 850 лв., от които 50 лв. платена държавна такса и 800 лв. платено адвокатско възнаграждение.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд - София - град, Трето отделение, 49 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на „Трута“ ООД, ЕИК[ЕИК], ЗНПАМ № ФК-С2208-0130764/08.06.2023 г., издадена от началник отдел“Оперативна дейност“ към ГД ФК при ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА Национална агенция по приходите да заплати на „Трута“ ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [улица], павилион Б5, сумата от 850 лв./осемстотин и петдесет лева/, представляваща разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14 - дневен срок, от деня на съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: